

κολάζει, διότι ἀληθῶς ἡ τύψις τῆς συνειδήσεως εἶναι ἡ φρικτοτέρα πικρῶν τῶν κολάσεων.

Ἴδετε τὴν πρακτικὴν εἰκόνα· αὐτὴ παριστάνει τὸν Κάϊν φεύγοντα μετὰ τὸν φόνον τοῦ ἀδελφοῦ του, καὶ ἀνηλεῶς καταδιωκόμενον ὑπὸ τῆς θείας δίκης καὶ ὑπὸ τῆς ἀδυσωπῆτος συνειδήσεώς του. Ἡ συνείδησις, ἀρπάζουσα αὐτὸν διὰ τῆς δεξιᾶς ἀπὸ τῆς κόμης, ἐτοιμάζεται νὰ τὸν καταπλέξῃ διὰ τῆς ἄλλης, ἐνῶ ἡ θεία δίκη, ζυγοστατήσασα τὸ κκούργημά του, καταφέρει κατ' αὐτοῦ τὴν δίτομον βουφαίαν τῆς.

Διπλῆ καὶ τρομερὰ τιμωρία, τὴν ὁποίαν πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν καὶ κατὰ τὰ ἐλαφρότερα παραπτώματα· διότι καὶ ταῦτα, εἰ καὶ ἤττον τῶν ἄλλων βαρύτερα, κολάζονται πάντοτε ὑπὸ τῆς θείας δίκης καὶ τῆς συνειδήσεως.

ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΣΗΜΩΝ.

— 000 —

Τὸ ὑπὸ στοιχ. Α. οἰκόσημον ὑπάρχει εἰσέτι ἐπὶ τῆς πόλεως τοῦ ἄστεως (Κάστρου) τῆς νήσου Σίφνου· φέρει δὲ ἀνωθεν ἐν λατινικοῖς στοιχείοις τὸ ἔτος M. CCCC. (1400), καὶ ἐκατέρωθεν τὰ λατινικὰ ἢ

A.

ἰταλικά μονογράμματα N. καὶ G, δηλοῦντα τὸ ὄνομα τοῦ τότε Κυρίου (Signore) τῆς νήσου ἐκείνης Νικολάου Γοτσαδίνου (Gozzadini), εἰς ἃν ἀνήκε καὶ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος οἰκόσημον. Ἡ τῶν Γοτσαδίνων οἰκογένεια ἔλκει τὸ γένος ἐκ Βονωνίας ὅπου εἰσέτι σώζεται, καὶ κατὰ τὸν μεσαιῶνα ἔσχε τὴν διάσημον Βητισίαν (Bettisia), ἣτις οὐ μόνον ἠξιώθη τοῦ διδακτορικοῦ ἀξιώματος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πολλὰ

ἔτη ἐκάθησεν ἐνδόξως εἰς ἔδραν δημοσίου καθηγητοῦ ἐν τῷ ἐν Βονωνίᾳ περιωνόμενῳ πανεπιστημίῳ.

Τὸ δὲ ὑπὸ στοιχ. Β. ἀνέκει τῇ οἰκογενεῖᾳ τοῦ πρὸς μητρὸς πάπου ἡμῶν Δέλλα Ῥόκα (Della

B.

Rocca, ἢ de la Roche) τοῦ ἐκ τῶν ποτὲ Δουκῶν τῶν Ἀθηνῶν καὶ Κυρίων (Sire) Θεβῶν. Πλείστοι εἰσέτι Δέλλα Ῥόκα ὑπάρχουσιν ἐν Νάξῳ, Σύρῳ καὶ ἀλλαχοῦ, πλὴν ἀδελφὸν ἂν τινες τούτων ἢ καὶ πάντες εἶναι τῆς αὐτῆς τῶν μνησθέντων Δουκῶν καταγωγῆς.

I. ΔΕ ΚΙΓΓΑΛΑΣ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΣΤΟΡΟΣ.

— 000 —

Ὁ Κάστωρ (Castor Fiber) εἶναι ἐκ τῶν ὠφελιμωτέρων ζώων, ζῆ εἰς τὰ βόρεια μέρη παρά τοὺς ποταμοὺς ἢ τὰς λίμνας συναγελαστικῶς, ὅπου τεχνήντως κατασκευάζει τὴν φωλεάν του. Καὶ ἐάν μὲν ὁ ποταμὸς ἦναι βραδύρρους ἢ ἀκίνητος, κατασκευάζει αὐτὴν βαθέως ὅπως μὴ παγώσῃ τὸ ὕδωρ μέχρις αὐτῆς τὸν χειμῶνα, διότι τὸ θέρος ζῆ ἐν σπηλαίοις· ἐάν δὲ τὸ ὕδωρ ἦναι ῥέον, κατασκευάζει πρῶτον ἐγκαρσίως μῶλον τινα φέρων ὕλας, ξύλα, κλώνας, πέτρας, γῶματα· καὶ ἀφοῦ στερεωθῇ ὁ μῶλος, οἰκοδομεῖ διὰ τῶν ὑλῶν ἐκείνων φωλεάν ἔχουσαν πολλὰς ὀραφὰς καὶ χωροῦσαν 8 ἢ 10 κάστορας. Τὰς ἐργασίας ταύτας ἐκτελοῦσιν οἱ κάστορες ταχύτατα ἐν καιρῷ νυκτὸς διὰ τῶν ὀδόντων, τῶν ποδῶν καὶ τῆς οὐρᾶς. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐργασίας μετακομίζουσι τροφὰς εἰς τὰς ὑποβρυχίους οἰκίας των, ὅπου κλειόμενοι διαχειμάζουσι. Τὸ μήκος αὐτῶν συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς οὐρᾶς εἶναι 3-4, ποδῶν· μεταχειρίζονται δὲ ταύτην ἀντὶ πηδαλίου ὅταν πλέωσι, καὶ δι' αὐτῆς παρασκευάζουσι τὸν διὰ τῆς οἰκοδομῆς πηλόν· ἔχουσι δὲ καὶ ὀδόντας ἰσχυροῦς. Ἡ θήρα αὐτῶν γίνεται τὸν χειμῶνα, ἀφοῦ αἱ